

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW
MIĘDZYNARODOWYCH

KOMISJA

**DECYZJA NR 1/2008 WSPÓLNEGO KOMITETU DS. TRANSPORTU LOTNICZEGO
WSPÓLNOTA/SZWAJCARIA USTANOWIONEGO NA MOCY UMOWY MIĘDZY WSPÓLNOTĄ
EUROPEJSKĄ A KONFEDERACJĄ SZWAJCARSKĄ W SPRAWIE TRANSPORTU LOTNICZEGO**

z dnia 16 grudnia 2008 r.

**zastępująca załącznik do Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską
w sprawie transportu lotniczego**

(2009/115/WE)

KOMITET DS. TRANSPORTU LOTNICZEGO WSPÓLNOTA/SZWAJCARIA,

uwzględniając umowę między Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego, zwaną dalej „umową”, w szczególności jej art. 23 ust. 4,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł

Załącznik do niniejszej decyzji zastępuje załącznik do umowy.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 grudnia 2008 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu

Daniel CALLEJA

Przewodniczący Delegacji Wspólnoty

Matthias SUHR

Przewodniczący Delegacji Szwajcarii

ZAŁĄCZNIK

Dla celów niniejszej umowy:

- wszędzie tam, gdzie w aktach wymienionych w niniejszym załączniku znajdują się odniesienia do państw członkowskich Wspólnoty Europejskiej lub wymóg nawiązania do nich, odniesienia rozumiane są dla celów umowy jako stosujące się jednakowo do Szwajcarii lub do wymogu nawiązania do Szwajcarii,
- bez uszczerbku dla postanowień art. 15 niniejszej umowy termin „przewoźnik lotniczy Wspólnoty”, o którym mowa w podanych poniżej dyrektywach i rozporządzeniach wspólnotowych, oznacza również przewoźnika lotniczego, który posiada koncesję i którego główne miejsce prowadzenia działalności oraz siedziba statutowa, jeżeli takowa istnieje, znajduje się w Szwajcarii, zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady (EWG) nr 2407/92,
- umowa między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego zostaje rozszerzona na terytorium Bułgarii i terytorium Rumunii.

1. Trzeci pakiet lotniczy dotyczący liberalizacji i innych zasad lotnictwa cywilnego

nr 2407/92

Rozporządzenie Rady z dnia 23 lipca 1992 r. w sprawie przyznawania licencji przewoźnikom lotniczym

(artykuły 1–18)

W zakresie stosowania art. 13 ust. 3 odesłania do art. 226 Traktatu WE należy rozumieć jako odesłanie do mających zastosowanie procedur niniejszej umowy.

nr 2408/92

Rozporządzenie Rady z dnia 23 lipca 1992 r. w sprawie dostępu przewoźników lotniczych Wspólnoty do wewnątrz-wspólnotowych tras lotniczych

(artykuły 1–10, 12–15)

(Załączniki zostają zmienione, tak aby obejmowały szwajcarskie porty lotnicze).

(Stosuje się: zmiany w załączniku I wynikające z załącznika II, rozdział 8 (Polityka transportowa), sekcja G (Transport powietrzny) pkt 1 aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej).

nr 2409/92

Rozporządzenie Rady z dnia 23 lipca 1992 r. w sprawie taryf i stawek za usługi lotnicze

(artykuły 1–11)

nr 2000/79

Dyrektywa Rady z dnia 27 listopada 2000 r. dotycząca Europejskiego porozumienia w sprawie organizacji czasu pracy personelu pokładowego w lotnictwie cywilnym, zawartego przez Stowarzyszenie Europejskich Linii Lotniczych (AEA), Europejską Federację Pracowników Transportu (ETF), Europejskie Stowarzyszenie Cockpit (ECA), Stowarzyszenie Linii Lotniczych Regionów Europy (ERA) i Międzynarodowe Stowarzyszenie Przewoźników Lotniczych (IACA)

nr 93/104

Dyrektywa Rady z dnia 23 listopada 1993 r. dotycząca niektórych aspektów organizacji czasu pracy, zmieniona:

- dyrektywą (WE) nr 2000/34 z dnia 22 czerwca 2000 r.

nr 437/2003

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 lutego 2003 r. w sprawie sprawozdań statystycznych w odniesieniu do przewozu lotniczego pasażerów, frachtu i poczty

nr 1358/2003

Rozporządzenie Komisji z dnia 31 lipca 2003 r. wykonujące rozporządzenie (WE) nr 437/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie sprawozdań statystycznych w odniesieniu do przewozu lotniczego pasażerów, frachtu i poczty oraz zmieniające jego załączniki I i II

nr 785/2004

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wymogów w zakresie ubezpieczenia w odniesieniu do przewoźników lotniczych i operatorów statków powietrznych

nr 91/670

Dyrektywa Rady z dnia 16 grudnia 1991 r. w sprawie wzajemnego uznawania licencji personelu pełniącego określone funkcje w lotnictwie cywilnym

(artykuły 1–8)

nr 95/93

Rozporządzenie Rady z dnia 18 stycznia 1993 r. w sprawie wspólnych zasad przydzielania czasu na start lub lądowanie w portach lotniczych Wspólnoty (art. 1–12), zmienione:

— rozporządzeniem nr 793/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. (art. 1–2)

nr 96/67

Dyrektywa Rady z dnia 15 października 1996 r. w sprawie dostępu do rynku usług obsługi naziemnej w portach lotniczych Wspólnoty

(artykuły 1–9, 11–23, 25)

nr 2027/97

Rozporządzenie Rady z dnia 9 października 1997 r. w sprawie odpowiedzialności przewoźnika lotniczego z tytułu wypadków lotniczych (art. 1–8), zmienione:

— rozporządzeniem (WE) nr 889/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 maja 2002 r. (art. 1–2)

2. Reguły konkurencji

Każde zawarte w poniższych aktach prawnych odesłanie do art. 81 i 82 Traktatu należy rozumieć jako odesłanie do art. 8 i 9 niniejszej umowy.

nr 17/62

Rozporządzenie Rady z dnia 6 lutego 1962 r. wdrażające art. 81 i 82 Traktatu (art. 8 ust. 3), zmienione:

— rozporządzeniem nr 59/62,

— rozporządzeniem nr 118/63,

— rozporządzeniem (EWG) nr 2822/71,

— rozporządzeniem (WE) nr 1216/99,

— rozporządzeniem (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. (art. 1–13, 15–45)

nr 2988/74

Rozporządzenie Rady z dnia 26 listopada 1974 r. dotyczące okresów przedawnień w postępowaniach i wykonywaniu sankcji zgodnie z regułami Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej dotyczącymi transportu i konkurencji (art. 1–7), ostatnio zmienione:

— rozporządzeniem (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. (art. 1–13, 15–45)

nr 3975/87

Rozporządzenie Rady z dnia 14 grudnia 1987 r. ustanawiające procedurę stosowania reguł konkurencji do przedsiębiorstw w sektorze transportu lotniczego (art. 1–7, art. 8 ust. 1 i 2, art. 9–11, art. 12 ust. 1, 2, 4 i 5, art. 13 ust. 1 i 2, art. 14–19), zmienione:

— rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1284/91 z dnia 14 maja 1991 r. (art. 1),

— rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2410/92 z dnia 23 lipca 1992 r. (art. 1),

— rozporządzeniem Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. (art. 1–13, 15–45)

nr 3976/87

Rozporządzenie Rady z dnia 14 grudnia 1987 r. w sprawie stosowania art. 81 ust. 3 Traktatu do pewnych kategorii porozumień i praktyk uzgodnionych w sektorze transportu lotniczego (art. 1–5), ostatnio zmienione:

— rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2344/90 z dnia 24 lipca 1990 r. (art. 1),

— rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2411/92 z dnia 23 lipca 1992 r. (art. 1),

— rozporządzeniem Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. (art. 1–13, 15–45)

nr 80/723

Dyrektywa Komisji z dnia 25 czerwca 1980 r. w sprawie przejrzystości stosunków finansowych między państwami członkowskimi a przedsiębiorstwami publicznymi (art. 1–9), ostatnio zmieniona:

— dyrektywą Komisji 85/413/EWG z dnia 24 lipca 1985 r. (art. 1–3)

nr 1/2003

Rozporządzenie Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (art. 1–13, 15–45)

(W zakresie, w jakim to rozporządzenie jest istotne dla stosowania niniejszej umowy. Dodanie tego rozporządzenia nie narusza podziału zadań według niniejszej umowy).

nr 773/2004

Rozporządzenie Komisji z dnia 7 kwietnia 2004 r. odnoszące się do prowadzenia przez Komisję postępowań zgodnie z art. 81 i art. 82 Traktatu WE

nr 139/2004

Rozporządzenie Rady z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw)

(artykuły 1–18, art. 19 ust. 1–2, art. 20–23)

W odniesieniu do art. 4 ust. 5 rozporządzenia w sprawie łączenia przedsiębiorstw, w stosunkach między Wspólnotą Europejską a Szwajcarią stosuje się, co następuje:

- 1) w przypadku koncentracji określonej w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 139/2004, która nie ma wymiaru wspólnotowego w rozumieniu art. 1 tego rozporządzenia i która może być rozpatrzona w ramach krajowego prawa konkurencji przynajmniej trzech państw członkowskich WE i Konfederacji Szwajcarskiej, osoby lub przedsiębiorstwa określone w art. 4 ust. 2 tego rozporządzenia mogą, przed zawiadomieniem właściwych organów, poinformować Komisję w drodze uzasadnionego wniosku, że koncentracja powinna zostać zbadana przez Komisję;
- 2) Komisja WE bezzwłocznie przekazuje Konfederacji Szwajcarskiej wszystkie wnioski złożone zgodnie z art. 4 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 139/2004 oraz zgodnie z poprzednim ustępem;

- 3) jeżeli Konfederacja Szwajcarska wyraziła sprzeciw co do wniosku o przekazanie sprawy, właściwe szwajcarskie organy ochrony konkurencji zachowują swoją kompetencję w sprawie i nie zostaje ona przekazana przez Konfederację Szwajcarską zgodnie z niniejszym ustępem.

W odniesieniu do terminów, o których mowa w art. 4 ust. 4 i 5, art. 9 ust. 2 i 6 oraz art. 22 ust. 2 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw:

- 1) Komisja WE bezzwłocznie przekazuje właściwym szwajcarskim organom ochrony konkurencji wszystkie odnośne dokumenty zgodnie z art. 4 ust. 4 i 5, art. 9 ust. 2 i 6 oraz art. 22 ust. 2;
- 2) terminy określone w art. 4 ust. 4 i 5, w art. 9 ust. 2 i 6 oraz w art. 22 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 139/2004 w odniesieniu do Konfederacji Szwajcarskiej zaczynają biec, počawszy od otrzymania odnośnych dokumentów przez właściwe szwajcarskie organy ochrony konkurencji.

nr 802/2004

Rozporządzenie Komisji z dnia 7 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw

(artykuły 1–24)

3. Bezpieczeństwo lotnicze

nr 3922/91

Rozporządzenie Rady z dnia 16 grudnia 1991 r. w sprawie harmonizacji wymagań technicznych i procedur administracyjnych w dziedzinie lotnictwa cywilnego (art. 1–3, art. 4 ust. 2, art. 5–11 i art. 13), ostatnio zmienione:

- rozporządzeniem (WE) nr 1899/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r.,
- rozporządzeniem (WE) nr 1900/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r.,
- rozporządzeniem Komisji (WE) nr 8/2008 z dnia 11 grudnia 2007 r.

nr 94/56/WE

Dyrektywa Rady z dnia 21 listopada 1994 r. ustanawiająca podstawowe zasady regulujące postępowanie w dochodzeniu przyczyn wypadków i zdarzeń w lotnictwie cywilnym

(artykuły 1–13)

nr 2004/36

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie bezpieczeństwa statków powietrznych państwa trzeciego korzystających z portów lotniczych Wspólnoty (art. 1–9 i 11–14)

nr 768/2006

Rozporządzenie Komisji z dnia 19 maja 2006 r. wprowadzające w życie dyrektywę 2004/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie zbierania i wymiany informacji na temat bezpieczeństwa statków powietrznych korzystających z portów lotniczych Wspólnoty oraz zarządzania systemem informacyjnym

nr 2003/42

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 czerwca 2003 r. w sprawie zgłaszania zdarzeń w lotnictwie cywilnym

(artykuły 1–12)

nr 1592/2002

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2002 r. w sprawie wspólnych zasad w zakresie lotnictwa cywilnego i utworzenia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego (zwane dalej „rozporządzeniem”), zmienione:

- rozporządzeniem (WE) nr 1643/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lipca 2003 r.,
- rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1701/2003 z dnia 24 września 2003 r.,
- rozporządzeniem Komisji (WE) nr 334/2007 z dnia 28 marca 2007 r.,
- rozporządzeniem Komisji (WE) nr 103/2007 z dnia 2 lutego 2007 r. w sprawie przedłużenia okresu przejściowego określonego w art. 53 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1592/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady

Agencja korzysta z uprawnień nadanych jej na mocy przepisów rozporządzenia również w Szwajcarii.

Komisja korzysta również w Szwajcarii z nadanych jej uprawnień w zakresie decyzji podejmowanych na podstawie art. 10 ust. 2, 4 i 6, art. 16 ust. 4, art. 29 ust. 3 lit. i), art. 31 ust. 3, art. 32 ust. 5 i art. 53 ust. 4.

Nie naruszając dostosowań horyzontalnych zawartych w pierwszym tiret załącznika do umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego, odniesień do „państw członkowskich” w art. 54 rozporządzenia lub w przepisach decyzji 1999/468/WE nie należy rozumieć jako stosujących się do Szwajcarii.

Żadnego z przepisów rozporządzenia nie interpretuje się jako upoważniającego EASA do działania w imieniu Szwajcarii w ramach umów międzynarodowych w celach innych niż wsparcie Szwajcarii w wypełnianiu jej zobowiązań nałożonych takimi umowami.

Dla celów umowy przepisy rozporządzenia należy czytać z następującymi dostosowaniami:

a) w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

- (i) w ust. 1 po słowie „Wspólnotą” dodaje się słowa „lub Szwajcarią”;
- (ii) w ust. 2 lit. a) po słowie „Wspólnotę” dodaje się słowa „lub Szwajcarię”;
- (iii) w ust. 2 skreśla się lit. b) i c);
- (iv) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Prowadząc negocjacje z krajem trzecim w celu zawarcia umowy, zgodnie z którą państwo członkowskie lub Agencja będzie mogła wystawiać certyfikaty na podstawie certyfikatów wystawianych przez władze lotnicze danego kraju trzeciego, Wspólnota będzie każdorazowo podejmować starania w celu uzyskania dla Szwajcarii oferty zawarcia podobnej umowy z danym krajem trzecim.

Z kolei Szwajcaria podejmie starania w celu zawarcia z krajami trzecimi umów odpowiadających umowom zawartym przez Wspólnotę.”;

b) w art. 20 dodaje się akapit w brzmieniu:

„4. W drodze odstępstwa od art. 12 ust. 2 lit. a) Warunków zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich, obywatele Szwajcarii korzystający z pełni praw obywatelskich mogą zostać zatrudnieni przez Dyrektora Zarządzającego Agencji.”;

c) w art. 21 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„Szwajcaria będzie stosowała w odniesieniu do Agencji Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich, stanowiący załącznik A do niniejszego załącznika, zgodnie z dodatkiem do załącznika A.”;

d) w art. 28 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„Szwajcaria będzie w pełni uczestniczyć w zarządzie i będzie w nim miała te same prawa i obowiązki co państwa członkowskie UE, poza prawem do głosowania.”;

e) w art. 48 dodaje się akapit w brzmieniu:

„8. Szwajcaria wnosi wkład finansowy, o którym mowa w ust. 1 lit. a), według poniższego wzoru:

$$S (0,2/100) + S [1 - (a+b) 0,2/100] c/C$$

gdzie:

S = część budżetu Agencji niepokryta z opłat i należności wymienionych w ust. 1 lit. b) i c),

a = liczba państw stowarzyszonych,

b = liczba państw członkowskich UE,

c = wkład Szwajcarii do budżetu ICAO,

C = łączny wkład państw członkowskich UE i państw stowarzyszonych do budżetu ICAO.”;

f) w art. 50 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„Postanowienia dotyczące finansowej kontroli sprawowanej przez Wspólnotę w Szwajcarii w odniesieniu do uczestników działań Agencji są przedstawione w załączniku B do niniejszego załącznika.”;

g) do załącznika II do rozporządzenia włącza się następujące statki powietrzne jako produkty wchodzące w zakres art. 2 ust. 3 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia Komisji (WE) nr 1702/2003 z dnia 24 września 2003 r. ustanawiającego zasady wykonawcze dla certyfikacji statków powietrznych i związanych z nimi wyrobów, części i wyposażenia w zakresie zdadności do lotu i ochrony środowiska oraz dla certyfikacji organizacji projektujących i produkujących⁽¹⁾:

A/c - [HB IDJ] – typ CL600-2B19

A/c - [HB-IGM] – typ Gulfstream G-V-SP

A/c - [HB-IIS, HB-IY, HB-IMJ, HB-IVL, HB-IVZ, HB-JES] – typ Gulfstream G-V

A/c - [HB-IBX, HB-IKR, HB-IMY, HB-ITF, HB-IWY] – typ Gulfstream G-IV

A/c - [HB-XJF, HB-ZCW, HB-ZDF, HB-ZDO] – typ MD 900.

nr 736/2006

Rozporządzenie Komisji z dnia 16 maja 2006 r. w sprawie metodyki prowadzenia inspekcji standaryzacyjnych przez Europejską Agencję Bezpieczeństwa Lotniczego

nr 1702/2003

Rozporządzenie Komisji z dnia 24 września 2003 r. ustanawiające zasady wykonawcze dla certyfikacji statków powietrznych i związanych z nimi wyrobów, części i wyposażenia w zakresie zdadności do lotu i ochrony środowiska oraz dla certyfikacji organizacji projektujących i produkujących, zmienione:

— rozporządzeniem Komisji (WE) nr 381/2005 z dnia 7 marca 2005 r.,

— rozporządzeniem Komisji (WE) nr 706/2006 z dnia 8 maja 2006 r.,

— rozporządzeniem Komisji (WE) nr 335/2007 z dnia 28 marca 2007 r.,

— rozporządzeniem Komisji (WE) nr 375/2007 z dnia 30 marca 2007 r.

Dla celów niniejszej umowy przepisy rozporządzeniem (WE) nr 1702/2003 rozumiane są jako przepisy z następującym dostosowaniem:

w art. 2 w ust. 3, 4, 6, 8, 10, 11, 13 i 14 dzień „28 września 2003 r.” zastępuje się „dniem wejścia w życie decyzji Komitetu ds. Transportu Lotniczego Wspólnota/Szwajcaria, która włącza rozporządzenie (WE) nr 1592/2002 do załącznika do rozporządzenia.”.

nr 2042/2003

Rozporządzenie Komisji z dnia 20 listopada 2003 r. w sprawie nieprzerwanej zdadności do lotu statków powietrznych oraz wyrobów lotniczych, części i wyposażenia, a także w sprawie zezwoleń udzielanych instytucjom i personelowi zaangażowanym w takie zadania, ostatnio zmienione:

— rozporządzeniem Komisji (WE) nr 707/2006 z dnia 8 maja 2006 r.,

— rozporządzeniem Komisji (WE) nr 376/2007 z dnia 30 marca 2007 r.

nr 104/2004

Rozporządzenie Komisji z dnia 22 stycznia 2004 r. ustanawiające zasady w sprawie organizacji i składu komisji odwoławczej Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego

nr 2111/2005

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia wspólnotowego wykazu przewoźników lotniczych podlegających zakazowi wykonywania przewozów w ramach Wspólnoty i informowania pasażerów korzystających z transportu lotniczego o tożsamości przewoźnika lotniczego wykonującego przewóz oraz uchylające art. 9 dyrektywy 2004/36/WE

⁽¹⁾ Dz.U. L 243 z 27.9.2003, s. 6.

nr 473/2006

Rozporządzenie Komisji z dnia 22 marca 2006 r. ustanawiające przepisy wykonawcze dotyczące wspólnotowego wykazu przewoźników lotniczych podlegających zakazowi wykonywania przewozów w ramach Wspólnoty określonego w rozdziale II rozporządzenia (WE) nr 2111/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady

nr 474/2006

Rozporządzenie Komisji z dnia 22 marca 2006 r. ustanawiające wspólnotowy wykaz przewoźników lotniczych podlegających zakazowi wykonywania przewozów w ramach Wspólnoty określonego w rozdziale II rozporządzenia (WE) nr 2111/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady, ostatnio zmienione:

— rozporządzeniem Komisji (WE) nr 715/2008 z dnia 24 lipca 2008 r.

Rozporządzenie to stosuje się w Szwajcarii tak długo, jak długo obowiązuje ono w UE.

nr 593/2007

Rozporządzenie Komisji z dnia 31 maja 2007 r. w sprawie opłat i honorariów pobieranych przez Europejską Agencję Bezpieczeństwa Lotniczego

4. Ochrona lotnictwa

nr 2320/2002

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiające wspólne zasady w dziedzinie bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego (art. 1–8, 10–13), zmienione:

— rozporządzeniem (WE) nr 849/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r.

nr 622/2003

Rozporządzenie Komisji z dnia 4 kwietnia 2003 r. ustanawiające środki w celu wprowadzenia w życie wspólnych podstawowych standardów dotyczących bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego, zmienione:

- rozporządzeniem Komisji (WE) nr 68/2004 z dnia 15 stycznia 2004 r.,
- rozporządzeniem Komisji (WE) nr 781/2005 z dnia 24 maja 2005 r.,
- rozporządzeniem Komisji (WE) nr 857/2005 z dnia 6 czerwca 2005 r.,
- rozporządzeniem Komisji (WE) nr 65/2006 z dnia 13 stycznia 2006 r.,
- rozporządzeniem Komisji (WE) nr 240/2006 z dnia 10 lutego 2006 r.,
- rozporządzeniem Komisji (WE) nr 831/2006 z dnia 2 czerwca 2006 r.,
- rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1448/2006 z dnia 29 września 2006 r.,
- rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1546/2006 z dnia 4 października 2006 r.,
- rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1862/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r.,
- rozporządzeniem Komisji (WE) nr 437/2007 z dnia 20 kwietnia 2007 r.,
- rozporządzeniem Komisji (WE) nr 358/2008 z dnia 22 kwietnia 2008 r.

nr 1217/2003

Rozporządzenie Komisji z dnia 4 lipca 2003 r. ustanawiające wspólne specyfikacje dla krajowych programów kontroli jakości bezpieczeństwa w lotnictwie cywilnym

nr 1486/2003

Rozporządzenie Komisji z dnia 22 sierpnia 2003 r. ustanawiające procedury przeprowadzania inspekcji Komisji w dziedzinie bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego

(artykuły 1–13, 15–18)

nr 1138/2004

Rozporządzenie Komisji z dnia 21 czerwca 2004 r. ustanawiające wspólną definicję części krytycznych stref zastrzeżonych w portach lotniczych

5. Zarządzanie ruchem lotniczym

nr 549/2004

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. ustanawiające ramy tworzenia Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej (rozporządzenie ramowe)

Komisji przysługują w Szwajcarii prawa przyznane jej zgodnie z art. 6, art. 8 ust. 1 oraz art. 10, 11 i 12.

Nie naruszając dostosowań horyzontalnych zawartych w pierwszym tiret załącznika do umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego, odniesień do „państw członkowskich” w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 549/2004 lub w przepisach decyzji 1999/468/WE, o której mowa w tym artykule, nie należy rozumieć jako stosujących się do Szwajcarii.

nr 550/2004

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. w sprawie zapewniania służb żeglugi powietrznej w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej (rozporządzenie w sprawie zapewniania służb)

Komisja w stosunku do Szwajcarii dysponować będzie prawami przyznanymi jej zgodnie z art. 16, z uwzględnieniem poniższych zmian.

dla celów umowy przepisy rozporządzenia należy czytać z następującymi dostosowaniami:

- a) artykuł 3 ust. 2, po słowie „Wspólnoty” dodaje się słowa „i Szwajcarii”;
- b) artykuł 7 ust. 1 i 6, po słowie „Wspólnoty” dodaje się słowa „i Szwajcarii”;
- c) artykuł 8 ust. 1, po słowie „Wspólnoty” dodaje się słowa „i Szwajcarii”;
- d) artykuł 10 ust. 1, po słowie „Wspólnoty” dodaje się słowa „i Szwajcarii”;
- e) artykuł 16 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Komisja kieruje swoją decyzję do państw członkowskich i informuje o tym instytucję zapewniającą służby, w dotyczącym jej zakresie prawnym.”.

nr 551/2004

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. w sprawie organizacji i użytkowania przestrzeni powietrznej w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej (rozporządzenie w sprawie przestrzeni powietrznej).

Komisji przysługują w Szwajcarii prawa przyznane jej zgodnie z art. 2, art. 3 ust. 5 i art. 10.

nr 552/2004

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. w sprawie interoperacyjności Europejskiej Sieci Zarządzania Ruchem Lotniczym (rozporządzenie w sprawie interoperacyjności)

Komisji przysługują w Szwajcarii prawa przyznane jej zgodnie z art. 4, 7 i art. 10 ust. 3.

Dla celów umowy przepisy rozporządzenia należy czytać z następującymi dostosowaniami:

- a) artykuł 5 ust. 2, po słowie „Wspólnocie” dodaje się słowa „lub Szwajcarii.”;
- b) artykuł 7 ust. 4, po słowie „Wspólnocie” dodaje się słowa „lub Szwajcarii.”;
- c) załącznik III sekcja 3 tiret drugie i ostatnie, po słowie „Wspólnocie” dodaje się słowa „lub Szwajcarii.”.

nr 2096/2005

Rozporządzenie Komisji z dnia 20 grudnia 2005 r. ustanawiające wspólne wymogi dotyczące zapewniania służb żeglugi powietrznej

Komisji przysługują w Szwajcarii prawa przyznane jej zgodnie z art. 9.

nr 2150/2005

Rozporządzenie Komisji z dnia 23 grudnia 2005 r. ustanawiające wspólne zasady elastycznego użytkowania przestrzeni powietrznej

nr 1033/2006

Rozporządzenie Komisji z dnia 4 lipca 2006 r. ustanawiające wymogi dla procedur w zakresie przetwarzania planów lotu w fazie poprzedzającej lot dla Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej

nr 1032/2006

Rozporządzenie Komisji z dnia 6 lipca 2006 r. ustanawiające wymagania dla automatycznych systemów wymiany danych lotniczych dla celów powiadamiania, koordynacji i przekazywania kontroli nad lotem pomiędzy organami kontroli ruchu lotniczego

nr 2006/23

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie wspólnotowej licencji kontrolera ruchu lotniczego

nr 730/2006

Rozporządzenie Komisji z dnia 11 maja 2006 r. w sprawie klasyfikacji przestrzeni powietrznej i możliwości wykonywania lotów z widocznością w przestrzeni powietrznej powyżej poziomu lotu FL 195

nr 219/2007

Rozporządzenie Rady z dnia 27 lutego 2007 r. w sprawie utworzenia wspólnego przedsięwzięcia w celu opracowania europejskiego systemu zarządzania ruchem lotniczym nowej generacji (SESAR)

nr 633/2007

Rozporządzenie Komisji z dnia 7 czerwca 2007 r. ustanawiające wymagania w zakresie stosowania protokołu przesyłania komunikatów lotniczych do celów powiadamiania, koordynowania i przekazywania lotów pomiędzy organami kontroli ruchu lotniczego

6. Środowisko naturalne i poziom hałasu

nr 2002/30

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 marca 2002 r. w sprawie ustanowienia zasad i procedur w odniesieniu do wprowadzenia ograniczeń odnoszących się do poziomu hałasu w portach lotniczych Wspólnoty

(Stosuje się: zmiany w załączniku I wynikające z załącznika II, rozdział 8 (Polityka transportowa), sekcja G (Transport powietrzny) pkt 2 aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej).

nr 80/51

Dyrektywa Rady z dnia 20 grudnia 1979 roku w sprawie ograniczenia emisji hałasu z samolotów poddźwiękowych (art. 1–9), zmieniona:

— dyrektywą 83/206/EWG

nr 89/629

Dyrektywa Rady z dnia 4 grudnia 1989 r. w sprawie ograniczenia emisji hałasu z cywilnych poddźwiękowych samolotów odrzutowych

(artykuły 1–8)

nr 92/14

Dyrektywa Rady z dnia 2 marca 1992 roku w sprawie limitów operacyjnych samolotów objętych częścią II rozdział 2 tom 1 załącznika 16 do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, wydanie 2 (1988)

(artykuły 1–11)

7. Ochrona konsumentów

nr 90/314

Dyrektywa Rady z dnia 13 czerwca 1990 r. w sprawie zorganizowanych podróży, wakacji i wycieczek

(artykuły 1–10)

nr 93/13

Dyrektywa Rady z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich

(artykuły 1–11)

nr 2299/89

Rozporządzenie Rady z dnia 24 lipca 1989 r. w sprawie kodeksu postępowania dla komputerowych systemów rezerwacji (art. 1–22), zmienione:

— rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3089/93,

— rozporządzeniem Rady (WE) nr 323/1999 z dnia 8 lutego 1999 r.

nr 261/2004

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91

(artykuły 1–18)

8. Różne

nr 2003/96

Dyrektywa Rady z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej

(artykuł 14 ust. 1 lit. b) i art. 14 ust. 2)

9. Załączniki:

A: Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich

B: Postanowienia w sprawie kontroli finansowej dotyczącej szwajcarskich uczestników działań Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego

ZAŁĄCZNIK A

PROTOKÓŁ W SPRAWIE PRZYWILEJÓW I IMMUNITETÓW WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

WYSOKIE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY,

MAJĄC NA UWADZE, że zgodnie z art. 28 Traktatu ustanawiającego jedną Radę i jedną Komisję Wspólnot Europejskich Wspólnoty te oraz Europejski Bank Inwestycyjny korzystają na terytorium państw członkowskich z przywilejów i immunitetów niezbędnych do wykonywania ich zadań,

PODJĘŁY następujące postanowienia, załączone do tego Traktatu.

ROZDZIAŁ I

MIENIE, FUNDUSZE, AKTYWA I OPERACJE WSPÓLNOT EUROPEJSKICH*Artykuł 1*

Lokale i budynki Wspólnot są nietykalne. Nie podlegają rewizji, rekwizycji, konfiskacie lub wywłaszczeniu.

Mienie i aktywa Wspólnot nie podlegają żadnym środkom przymusu administracyjnego lub prawnego bez upoważnienia Trybunału Sprawiedliwości.

Artykuł 2

Archiwa Wspólnot są nietykalne.

Artykuł 3

Wspólnoty, ich aktywa, przychody i inne mienie jest zwolnione ze wszelkich podatków bezpośrednich.

Rządy państw członkowskich, wszędzie tam gdzie jest to możliwe, podejmują odpowiednie środki w celu umorzenia lub zwrotu kwoty podatków pośrednich lub podatków z tytułu sprzedaży wliczone w cenę mienia ruchomego i nieruchomego, w przypadku gdy Wspólnoty dokonują, dla celów użytku służbowego, poważnych zakupów, których cena zawiera tego typu podatki. Jednakże stosowanie tych postanowień nie może spowodować zakłócenia konkurencji w obrębie Wspólnot.

Zwolnień nie udziela się w stosunku do podatków i opłat, których wysokość stanowi jedynie wynagrodzenie za korzystanie z usługi użyteczności publicznej.

Artykuł 4

Wspólnoty są zwolnione z wszelkich ceł, zakazów i ograniczeń przywózowych i wywózowych w odniesieniu do przedmiotów przeznaczonych do ich użytku służbowego: przedmioty przywiezione w ten sposób mogą zostać sprzedane, odpłatnie lub nieodpłatnie, na terytorium państwa, do którego zostały przywiezione, wyłącznie na warunkach zatwierdzonych przez rząd tego państwa.

Wspólnoty są także zwolnione z wszelkich ceł, zakazów i ograniczeń przywózowych i wywózowych w odniesieniu do swoich publikacji.

Artykuł 5

Europejska Wspólnota Węgla i Stali może posługiwać się dowolną walutą oraz prowadzić rozliczenia w dowolnej walucie.

ROZDZIAŁ II

KOMUNIKACJA I LAISSEZ-PASSER*Artykuł 6*

W celu komunikacji służbowej i przekazywania wszelkich dokumentów instytucje Wspólnoty korzystają na terytorium każdego państwa członkowskiego z przywilejów przyznawanych przez dane państwo placówkom dyplomatycznym.

Korespondencja służbowa i inne środki komunikacji służbowej instytucji Wspólnot nie podlegają cenzurze.

Artykuł 7

1. Laissez-passer w postaci, która zostanie określona przez Radę, a które władze państwa członkowskiego uznają za ważne dokumenty podróży, mogą być wystawiane członkom i pracownikom instytucji Wspólnot przez szefów tych instytucji. Te laissez-passer wydawane są urzędnikom i innym pracownikom na warunkach określonych w regulaminie pracowniczym urzędników i warunkach zatrudnienia innych pracowników Wspólnot.

Komisja może zawierać umowy umożliwiające uznawanie laissez-passer jako ważnych dokumentów podróży na terytorium krajów trzecich.

2. Nadal stosuje się postanowienia art. 6 Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali w stosunku do członków i pracowników instytucji, którzy w dniu wejścia w życie niniejszego Traktatu posiadają laissez-passer przewidziane w tym artykule, do czasu stosowania postanowień ust. 1 niniejszego artykułu.

ROZDZIAŁ III

CZŁONKOWIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

Artykuł 8

Swoboda przemieszczania się członków Parlamentu Europejskiego podróżujących do lub z miejsca obrad Parlamentu Europejskiego nie podlega żadnym ograniczeniom administracyjnym ani innym.

W zakresie kontroli celnej i walutowej członkom Parlamentu Europejskiego przyznaje się:

- a) ze strony własnego rządu – takie same udogodnienia, jakie przyznawane są wyższym urzędnikom wyjeżdżającym za granicę na czasowe pobyty służbowe;
- b) ze strony rządów innych państw członkowskich – takie same udogodnienia, jakie przyznawane są przedstawicielom obcych rządów w związku z czasowym pobytem służbowym.

Artykuł 9

Wobec członków Parlamentu Europejskiego nie można prowadzić dochodzenia, postępowania sądowego ani też ich zatrzymywać z powodu ich opinii lub stanowiska zajętego przez nich w głosowaniu w czasie wykonywania przez nich obowiązków służbowych.

Artykuł 10

Podczas sesji Parlamentu Europejskiego jego członkowie:

- a) korzystają na terytorium swojego państwa z immunitetów przyznawanych członkom parlamentu ich państwa;
- b) nie mogą na terytorium innego państwa członkowskiego być zatrzymani ani nie mogą być wobec nich prowadzone postępowania sądowe.

Immunitet chroni także członków Parlamentu Europejskiego podczas ich podróży do i z miejsca, gdzie odbywa się posiedzenie Parlamentu Europejskiego.

Nie można powoływać się na immunitet w przypadku, gdy członek został ujęty na gorącym uczynku; immunitet nie może również stanowić przeszkody w wykonywaniu przez Parlament Europejski prawa uchylenia immunitetu w odniesieniu do któregośkolwiek z jego członków.

ROZDZIAŁ IV

PRZEDSTAWICIELE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH BIORĄCY UDZIAŁ W PRACACH INSTYTUCJI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Artykuł 11

Przedstawiciele państw członkowskich biorący udział w pracach instytucji Wspólnot, ich doradcy i eksperci techniczni korzystają w czasie wykonywania swoich funkcji i w podróży do i z miejsca obrad ze zwyczajowych przywilejów, immunitetów i udogodnień.

Niniejszy artykuł stosuje się również do członków organów doradczych Wspólnot.

ROZDZIAŁ V

URZĘDNICY I INNI PRACOWNICY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Artykuł 12

Na terytorium każdego państwa członkowskiego i bez względu na swoją przynależność państwową, urzędnicy i inni pracownicy Wspólnot:

- a) z zastrzeżeniem przepisów Traktatów dotyczących z jednej strony reguł odpowiedzialności urzędników i innych pracowników w stosunku do Wspólnot oraz, z drugiej strony, właściwości Trybunału w sporach między Wspólnotami a ich urzędnikami i innymi pracownikami, korzystają z immunitetu jurysdykcyjnego co do dokonywanych przez nich czynności służbowych, obejmującego również wypowiedzi ustne lub pisemne. Korzystają oni z tego immunitetu również po zakończeniu pełnienia funkcji;
- b) nie podlegają ograniczeniom imigracyjnym i nie są objęci formalnościami dotyczącymi rejestracji cudzoziemców; dotyczy to również ich współmałżonków oraz członków rodziny pozostających na ich utrzymaniu;
- c) w zakresie przepisów walutowych korzystają z takich samych udogodnień, jakie są zwyczajowo przyznawane pracownikom organizacji międzynarodowych;
- d) korzystają z prawa przywozu bez opłat swoich mebli i przedmiotów osobistego użytku przy podejmowaniu po raz pierwszy pracy w danym państwie, a także z prawa ponownego wywozu bez opłat swoich mebli i przedmiotów osobistego użytku po ustaniu funkcji w tym kraju, w obu przypadkach w stopniu uznanym przez rząd państwa, w którym prawo to jest wykonywane, za niezbędny;
- e) korzystają z prawa przywozu bez opłat samochodu do użytku osobistego, nabytego w kraju ostatniego miejsca zamieszkania lub w państwie, którego są obywatelami, na zasadach rządzących rodzimym rynkiem tego kraju, a także z prawa ponownego wywozu bez opłat tego samochodu, w obu przypadkach w stopniu uznanym przez rząd państwa, w którym prawo to jest wykonywane, za niezbędny.

Artykuł 13

Urzędnicy i inni pracownicy Wspólnot objęci są podatkiem na rzecz Wspólnot od dochodów, wynagrodzeń i dodatków wypłacanych im przez Wspólnoty zgodnie z warunkami i procedurą określoną przez Radę stanowiącą na wniosek Komisji.

Są oni zwolnieni z krajowych podatków od dochodów, wynagrodzeń i dodatków wypłacanych przez Wspólnoty.

Artykuł 14

Przy stosowaniu podatku dochodowego, podatku majątkowego oraz podatku od spadku, a także stosując konwencje o unikaniu podwójnego opodatkowania zawarte między państwami członkowskimi Wspólnot, urzędnicy i inni pracownicy Wspólnot, którzy, wyłącznie w związku z wykonywaniem obowiązków na rzecz Wspólnot, osiedlają się na terytorium państwa członkowskiego innego niż państwo ich miejsca zamieszkania dla celów podatkowych w momencie dołączenia do służb Wspólnot, są traktowani w obu wymienionych powyżej państwach jakby zachowali wcześniejsze miejsce zamieszkania, pod warunkiem że leży ono w państwie członkowskim Wspólnot. Postanowienie to stosuje się także do współmałżonka, w zakresie, w jakim nie wykonuje on działalności zawodowej, oraz do dzieci pozostających na utrzymaniu i pod opieką osób, o których jest mowa w niniejszym artykule.

Mienie ruchome należące do osób, o których mowa w akapicie pierwszym, znajdujące się na terytorium, na którym osoby te przebywają, jest zwolnione z podatku od spadku w tym państwie. W celu ustalenia takiego podatku takie mienie uznaje się za znajdujące się w kraju zamieszkania do celów podatkowych, z zastrzeżeniem praw krajów trzecich oraz ewentualnego stosowania postanowień międzynarodowych konwencji dotyczących unikania podwójnego opodatkowania.

Miejsce zamieszkania uzyskane wyłącznie w związku z pełnieniem funkcji w innych organizacjach międzynarodowych nie jest brane pod uwagę przy stosowaniu postanowień niniejszego artykułu.

Artykuł 15

Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, określa system świadczeń socjalnych obejmujący urzędników i innych pracowników Wspólnot.

Artykuł 16

Rada, stanowiąc na wniosek Komisji i po konsultacji z innymi zainteresowanymi instytucjami, określa kategorie urzędników i innych pracowników Wspólnot, do których stosują się postanowienia art. 12, art. 13 akapit drugi i art. 14, częściowo lub w całości.

Nazwiska, stopnie służbowe i adresy urzędników i innych pracowników w poszczególnych kategoriach przekazywane są okresowo rządowi państw członkowskich.

ROZDZIAŁ VI

PRZYWILEJE I IMMUNITETY PLACÓWEK DYPLOMATYCZNYCH KRAJÓW TRZECICH AKREDYTOWANYCH PRZY WSPÓLNOTACH EUROPEJSKICH

Artykuł 17

Państwo członkowskie, na którego terytorium znajduje się siedziba Wspólnot, udziela zwyczajowych immunitetów dyplomatycznych i przywilejów placówkom dyplomatycznym krajów trzecich akredytowanych przy Wspólnotach.

ROZDZIAŁ VII

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 18

Przywileje, immunitety i inne udogodnienia przyznaje się urzędnikom i innym pracownikom Wspólnot wyłącznie w interesie Wspólnot.

Każda instytucja Wspólnot powinna uchylić immunitet udzielony urzędnikowi lub innemu pracownikowi, jeśli uzna, że uchylenie takiego immunitetu nie jest sprzeczne z interesami Wspólnot.

Artykuł 19

W celu stosowania niniejszego Protokołu instytucje wspólnotowe współpracują z właściwymi władzami zainteresowanych państw członkowskich.

Artykuł 20

Artykuły 12–15 i 18 mają zastosowanie do członków Komisji.

Artykuł 21

Artykuły 12–15 i 18 stosuje się wobec sędziów, rzeczników generalnych, sekretarza i sprawozdawców pomocniczych Trybunału Sprawiedliwości, bez uszczerbku dla postanowień art. 3 Protokołu ustanawiającego Statut Trybunału Sprawiedliwości, dotyczących immunitetu jurysdykcyjnego sędziów i rzeczników generalnych.

Artykuł 22

Niniejszy Protokół stosuje się także do Europejskiego Banku Inwestycyjnego, członków jego organów, jego pracowników i do przedstawicieli państw członkowskich biorących udział w jego działalności, bez uszczerbku dla postanowień Protokołu ustanawiającego statut Banku.

Europejski Bank Inwestycyjny jest również zwolniony z wszelkich form opodatkowania i obciążeń o podobnym charakterze związanych z podwyższeniem jego kapitału, jak również z różnych formalności, które mogą być z tym związane w państwie, w którym Bank ma swoją siedzibę. Podobnie jego rozwiązanie lub likwidacja nie stanowi podstawy do nałożenia opodatkowania. Ponadto działalność Banku i jego organów, prowadzona zgodnie z jego statutem, nie podlega żadnemu podatkowi obrotowemu.

Artykuł 23

Niniejszy Protokół stosuje się także do Europejskiego Banku Centralnego, do członków jego organów i do jego personelu, nie naruszając postanowień Protokołu ustanawiającego Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego.

Europejski Bank Inwestycyjny jest również zwolniony z wszelkich form opodatkowania i obciążeń o podobnym charakterze związanych z podwyższeniem jego kapitału, jak również z różnych formalności, które mogą być z tym związane w państwie, w którym Bank ma swoją siedzibę. Działalność Banku i jego organów, podejmowana zgodnie ze Statutem Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, nie podlega żadnemu podatkowi obrotowemu.

Powyższe postanowienia stosują się także do Europejskiego Instytutu Walutowego. Podobnie jego rozwiązanie lub likwidacja nie stanowi podstawy do nałożenia opodatkowania.

W DOWÓD CZEGO niżej wymienieni pełnomocnicy złożyli swoje podpisy pod niniejszym Protokołem.

Sporządzono w Brukseli, dnia ósmego kwietnia tysiąc dziewięćset sześćdziesiątego piątego roku.

Dodatek do ZAŁĄCZNIKA A

SZCZEGÓŁOWE ZASADY STOSOWANIA W SZWAJCARII PROTOKOŁU W SPRAWIE PRZYWILEJÓW I IMMUNITETÓW WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

1. Rozszerzenie stosowania na Szwajcarię

Wszelkie odniesienia do państw członkowskich poczynione w Protokole w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich (zwanym dalej „protokołem”) powinny być rozumiane jako obejmujące również Szwajcarię, chyba iż poniższe postanowienia stanowią inaczej.

2. Zwolnienie Agencji z podatków pośrednich (w tym z VAT-u)

Towary i usługi eksportowane ze Szwajcarii nie podlegają szwajcarskiemu podatkowi od wartości dodanej (VAT). W odniesieniu do towarów i usług dostarczanych Agencji w Szwajcarii do jej użytku służbowego, zwolnienie z VAT-u jest realizowane zgodnie z art. 3 akapit drugi protokołu poprzez zwrot jego kwoty. Zwolnienie z VAT-u dotyczy przypadków, gdy rzeczywista cena towarów i usług podana na fakturze lub innym równoważnym dokumencie wynosi co najmniej 100 franków szwajcarskich (wraz z podatkiem).

Zwrot VAT-u następuje po przedstawieniu odpowiednich szwajcarskich formularzy w Federalnej Administracji Podatkowej, w Dziale Głównym ds. Podatku VAT. Na ogół wnioski są rozpatrywane w terminie trzech miesięcy od daty złożenia wniosku o zwrot i odpowiednich dowodów zakupu.

3. Warunki stosowania zasad dotyczących personelu Agencji

W odniesieniu do art. 13 akapit drugi protokołu Szwajcaria, zgodnie z zasadami swoich wewnętrznych przepisów prawnych, zwalnia urzędników i innych pracowników Agencji w rozmiernieniu art. 2 rozporządzenia (Euratom, EWWiS, EWG) nr 549/69 ⁽¹⁾ z podatków federalnych, kantonalnych i gminnych od wynagrodzeń, płac i poborów służbowych wypłacanych przez Wspólnotę i podlegających wewnętrznemu podatkowi na jej rzecz.

Dla celów stosowania art. 14 protokołu Szwajcaria nie jest uznawana za państwo członkowskie w znaczeniu pkt 1 niniejszego dodatku.

Urzędnicy oraz inni pracownicy Agencji a także członkowie ich rodzin, którzy są objęci systemem ubezpieczeń społecznych stosowanym wobec urzędników i innych pracowników Wspólnoty, nie podlegają obowiązkowi przystąpienia do szwajcarskiego systemu ubezpieczeń społecznych.

Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich jest jedynym organem właściwym do rozstrzygania wszelkich kwestii dotyczących stosunków między Agencją lub Komisją a ich personelem w odniesieniu do zastosowania rozporządzenia Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 ⁽²⁾ oraz pozostałych przepisów prawa wspólnotowego ustalających warunki pracy.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (Euratom, EWWiS, EWG) nr 549/69 z dnia 25 marca 1969 r. określające kategorie urzędników i innych pracowników Wspólnot Europejskich, do których mają zastosowanie przepisy art. 12, art. 13 akapit drugi i art. 14 Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot (Dz.U. L 74 z 27.3.1969, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 z dnia 29 lutego 1968 r. ustanawiające regulamin pracowniczy urzędników Wspólnot Europejskich i warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot oraz ustanawiające specjalne środki stosowane tymczasowo wobec urzędników Komisji (warunki zatrudnienia innych pracowników) (Dz.U. L 56 z 4.3.1968, s. 1).

ZAŁĄCZNIK B

**KONTROLA FINANSOWA DOTYCZĄCA SZWAJCARSKICH UCZESTNIKÓW DZIAŁAŃ EUROPEJSKIEJ
AGENCJI BEZPIECZEŃSTWA LOTNICZEGO***Artykuł 1***Bezpośredni kontakt**

Agencja i Komisja bezpośrednio kontaktują się z wszelkimi osobami lub podmiotami, które mają siedzibę w Szwajcarii i uczestniczą w działaniach Agencji jako kontrahenci, uczestnicy programu Agencji, osoby opłacane z budżetu Agencji lub Wspólnoty lub też jako podwykonawcy. Osoby te mogą bezpośrednio przekazywać Komisji lub Agencji wszelkie stosowne informacje i dokumenty, które są zobowiązane przedkładać na podstawie instrumentów prawnych, do których odnosi się niniejsza decyzja, a także na podstawie zawartych kontraktów lub umów oraz podjętych w ich ramach decyzji.

*Artykuł 2***Kontrole**

1. Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽¹⁾, rozporządzeniem finansowym przyjętym przez zarząd Agencji w dniu 26 marca 2003 r., rozporządzeniem Komisji (WE, Euratom) nr 2343/2002 z dnia 19 listopada 2002 r. w sprawie ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów określonych w art. 185 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽²⁾ oraz z innymi przepisami, które przywołuje niniejsza decyzja, kontrakty lub umowy zawarte z beneficjentami mającymi siedzibę w Szwajcarii oraz decyzje podjęte w odniesieniu do nich mogą przewidywać możliwość przeprowadzenia w dowolnym momencie audytów naukowych, finansowych, technologicznych i innych u beneficjentów lub ich podwykonawców, przeprowadzane przez urzędników Agencji i Komisji lub przez inne osoby przez nie upoważnione.

2. Pracownicy Agencji i Komisji oraz inne upoważnione przez nie osoby mają prawo do odpowiedniego dostępu do miejsc, prac, dokumentów, a także do wszelkich niezbędnych informacji, również w formie elektronicznej, jakie są im niezbędne do prawidłowego przeprowadzenia audytów. Prawo dostępu jest jasno określone w kontraktach lub umowach zawieranych w celu zastosowania instrumentów, które przywołuje niniejsza decyzja.

3. Trybunał Obrachunkowy Wspólnot Europejskich dysponuje tymi samymi prawami, co Komisja.

4. Audyty mogą mieć miejsce w ciągu pięciu lat od wygaśnięcia niniejszej decyzji lub w terminach wskazanych w kontraktach lub umowach oraz w podjętych decyzjach.

5. Szwajcarska Federalna Inspekcja Finansowa jest z wyprzedzeniem zawiadamiana o audytach, które mają być przeprowadzane na terytorium Szwajcarii. Zawiadomienie to nie jest ustawowym warunkiem przeprowadzenia przedmiotowych audytów.

*Artykuł 3***Kontrole na miejscu**

1. Zgodnie z niniejszą decyzją Komisja (OLAF) jest uprawniona do przeprowadzania kontroli i weryfikacji na miejscu, na terytorium Szwajcarii, zgodnie z warunkami rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami ⁽³⁾.

2. Kontrole i weryfikacje na miejscu są przygotowywane i prowadzone przez Komisję w ścisłej współpracy ze szwajcarską Federalną Inspekcją Finansową lub z innymi właściwymi organami szwajcarskimi wskazanymi przez Federalną Inspekcję Finansową, które w stosownym czasie są informowane o przedmiocie, celu i podstawie prawnej kontroli i weryfikacji, w sposób umożliwiający im udzielenie niezbędnej pomocy. W związku z tym urzędnicy właściwych organów szwajcarskich mogą uczestniczyć w kontrolach i weryfikacjach na miejscu.

3. Jeżeli właściwe organy szwajcarskie wyrażą taką wolę, kontrole i weryfikacje na miejscu mogą być przeprowadzane wspólnie przez Komisję i przez te organy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 357 z 31.12.2002, s. 72.

⁽³⁾ Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2.

4. Jeżeli uczestnicy programu przeciwstawiają się kontroli lub weryfikacji na miejscu, organy szwajcarskie, zgodnie z przepisami krajowymi, udzielają kontrolerom Komisji wsparcia niezbędnego do przeprowadzenia wyznaczonych zadań kontroli i weryfikacji na miejscu.

5. Komisja możliwie jak najszybciej zawiadamia szwajcarską Federalną Inspekcję Finansową o wszelkich faktach lub podejrzeniach dotyczących nieprawidłowości, o których uzyska informację w ramach wykonywania kontroli lub weryfikacji na miejscu. W każdym przypadku Komisja jest zobowiązana poinformować wyżej wymienione organy władzy o wyniku przedmiotowych kontroli i weryfikacji.

Artykuł 4

Informowanie i konsultowanie

1. W celu prawidłowego wykonania postanowień niniejszego załącznika właściwe organy szwajcarskie i wspólnotowe regularnie dokonują wymiany informacji oraz, na wniosek jednej ze stron, przeprowadzają konsultacje.

2. Właściwe organy szwajcarskie bezzwłocznie informują Agencję i Komisję o wszelkich znanych im faktach lub nabytych przez nie podejrzeniach, które wskazują na istnienie nieprawidłowości dotyczących zawierania i wykonywania kontraktów lub umów zawartych w ramach instrumentów, do których odnosi się niniejsza decyzja.

Artykuł 5

Poufność

Informacje przekazane lub uzyskane na mocy postanowień niniejszego załącznika, niezależnie od ich postaci, są objęte tajemnicą służbową i ochroną przysługującą analogicznym informacjom zgodnie ze szwajcarskim prawem krajowym oraz odnośnymi przepisami stosowanymi w instytucjach wspólnotowych. Informacje takie mogą być przekazywane wyłącznie tym osobom, które potrzebują zapoznać się z nimi ze względu na swoje funkcje w instytucjach wspólnotowych, państwach członkowskich lub w Szwajcarii. Ponadto informacje takie nie mogą być wykorzystywane do celów innych niż skuteczna ochrona interesów finansowych umawiających się stron.

Artykuł 6

Środki i kary administracyjne

Bez uszczerbku dla stosowania szwajcarskiego prawa karnego Agencja lub Komisja mogą nakładać środki i kary administracyjne zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. i rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. oraz rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich ⁽¹⁾.

Artykuł 7

Ściąganie należności i egzekucja

Decyzje Agencji lub Komisji podjęte w ramach stosowania niniejszej decyzji, nakładające zobowiązania pieniężne na osoby inne niż państwa, stanowią w Szwajcarii tytuł egzekucyjny.

Nakaz wykonania musi być stosowany, bez przeprowadzania kontroli innych niż weryfikacja autentyczności tytułu, przez organ wskazany przez rząd szwajcarski, który zawiadamia o tym Agencję lub Komisję. Egzekucja przymusowa jest przeprowadzana zgodnie z zasadami procedur szwajcarskich. Legalność decyzji stanowiącej tytuł egzekucyjny podlega kontroli Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich.

Orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich przyjmowane na mocy klauzuli arbitrażowej są egzekwowane na tych samych warunkach.

⁽¹⁾ Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1.